

Publicerad 2019-05-13 12:39 av Grävling

Ensamhonung

Vi äter den svartnande saven
kanderade frön från den sista växten
de ludna bladen som kröker sig inåt
urgröpta stjälkar, händernas märe

dagarna kryper skrämt längs marken
livslånga ekon i öde raviner
rasslandet av mynt och stenar
önskningar av soltorkad sand

nu bär vi hemligheter tätt mot bröstet
rustningar av luft och lera
motorvägars brus på avstånd
törnen genom kroppen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Grävling med Poeter.se id #28035 innehar upphovsrätten